

maandag 27 november 2006. Het Zwitserlevengevoel.

We beginnen onze draai te vinden. Het huis voelt inmiddels vertrouwd. De kleine dagelijkse boodschapjes haal ik op de fiets en een enkele keer neem ik een songtau naar de grote stad en neem wat “westerse luxere “ dingetjes mee zoals brood.

Ik heb zelfs al aardappels in mijn voorraadkastje liggen. Aon en Tani die ons kwamen opzoeken hadden die nog nooit gezien en ze wilde heel graag weten hoe ik die dan klaarmaakte. Zij had weer fruit bij zich voor ons dat we in Nederland niet kennen. Rose-apples. Maar echt koken lukt me hier nog niet want ik heb nog geen geschikte (voor electra) pannen kunnen vinden.

Als je wilt kun je hier elke dag wel aan tafel gaan met zo'n stuk of tien buitenlanders waaronder ook Nederlanders, dat kan gezellig zijn, maar ook snel een verplichting worden. Dus we doen het een enkele keer, maar vinden het ook heerlijk om met z'n tweetjes thuis of op een idyllisch plekje te eten. Echter zo maakten we ook kennis met Lauren en Ronnie, een koppel uit Amerika dat hier sinds een jaar of vijf permanent woont. L. is actief in de expatclub waar de voertaal Engels is. Ze kwamen ons afgelopen zondag ophalen om ons mee te nemen voor een “koffie-ochtend” van de club. Dat was een bijeenkomst in een luxe hotel in Pattaya, waar we ook een brunch kregen aangeboden, verder was er een lezing door een jonge vrouwelijke arts. Ze had Leen n.l. gevraagd of hij een lezing wilde geven, maar die wilde dan eerst graag het publiek e.d. in ogenschouw nemen. Ze bracht ons in contact met een paar personen die dezelfde interesses hebben. Ook werden er nog vragen gesteld en beantwoord over wat algemener dingen betreffende leven, wonen, werken in Thailand. Achteraf heb ik er eigenlijk spijt van dat we verleden week niet zijn ingegaan op een uitnodiging van de Nederlandse vereniging omdat daar de Nederlandse ambassadeur kwam en mijn eigen moedertaal werd gesproken, maar dat kan altijd nog een andere keer.

Wel kon ik via de voorzitter drie kaartjes bestellen voor een feestavond met buffet op de 30st. december, dit is altijd snel uitverkocht dus dat was boffen. Nu maar hopen dat het gezellig gaat worden en dat Michel het leuk zal vinden.

Na afloop zijn we nog met z'n vieren een Ierse pub ingegaan en hebben zitten keuvelen over het fenomeen “farangs met jongere vrouwen” en andere maatschappelijke problemen.

Vandaag heeft Leen de klusjesman met gereedschap besteld en zich samen met hem over de hotelschakelaars en lekkende kranen e.d. gebogen want hier en daar zijn wel wat kleine gebreken wat heel gewoon is hier in Thailand. Hij had ook de juiste sleutel om mijn zadel van de fiets wat hoger te zetten.

Het huishouden stelt hier niets voor, af en toe doe ik wat afwas, zet koffie en thee en maak het ontbijt en de lunch. Maar er wordt van mij verwacht dat ik de was de deur uit doe (ik wil ook voorlopig nog geen wasmachine aanschaffen) en dat de werkster toch minstens 1x per week

het huis schoon mag maken. Toch heb ik vanmorgen nog wat schoonmaakmiddelen aangeschaft, want ik haal graag zelf af en toe ergens een doekje over. Het geeft me wel tijd te over om nu eens heerlijk aan een boek te beginnen, op het terras te genieten van de rust en vanmiddag heb ik een kleine siësta gehouden om daarna mijn rondje in het zwembad te doen.

Wat een Zwitserleven gevoel!!!